

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 18. november 2002

om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere eller tiltræde den internationale konvention af 1996 om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer (HNS-konventionen)

(2002/971/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), artikel 67, stk. 1, og artikel 300, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(3) Fællesskabet har således enekompetence med hensyn til HNS-konventionens artikel 38, 39 og 40, for så vidt disse artikler berører de regler, der er fastsat i forordning (EF) nr. 44/2001. Medlemsstaterne bevarer deres kompetence på de af konventionen omfattede områder, der ikke berører fællesskabsretten.

(4) HNS-konventionen anerkender kun suveræne stater som parter, og der er ikke på kort sigt udsigt til en genåbning af forhandlingerne med henblik på at tilgodese Fællesskabets kompetence på området. Følgelig er det på nuværende tidspunkt ikke muligt for Fællesskabet at ratificere eller tiltræde HNS-konventionen, og der er heller ikke udsigt til, at Fællesskabet vil kunne gøre det i den nærmeste fremtid.

(1) Den internationale konvention af 1996 om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer (HNS-konventionen) har til formål at sikre, at personer, der lider skade som følge af udslip af farlige og skadelige stoffer i forbindelse med søtransport, får passende, hurtig og effektiv erstatning. HNS-konventionen udfylder et vigtigt hul i de internationale forskrifter om erstatningsansvar i forbindelse med havforurening.

(5) HNS-konventionen er af ganske særlig betydning, idet den gør det muligt at forbedre beskyttelsen af skadelidte i de internationale forskrifter om erstatningsansvar i forbindelse med havforurening helt i tråd med FN's havretskonvention af 1982, hvilket er i Fællesskabets og medlemsstaternes interesse.

(2) HNS-konventionens artikel 38, 39 og 40 berører Fællesskabets afledte ret om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽³⁾.

(6) De materielle bestemmelser i HNS-konventionen hører under medlemsstaternes nationale kompetence, og kun de bestemmelser, der vedrører retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, hører under Fællesskabets enekompetence. I betragtning af konventionens sagsområder og formål kan der ikke være tale om at adskille accepten af de bestemmelser i konventionen, der hører under Fællesskabets kompetence, fra accepten af de bestemmelser, der hører under medlemsstaternes kompetence.

⁽¹⁾ EFT C 51 E af 26.2.2002, s. 370.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 11.6.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

- (7) Rådet bør således bemyndige medlemsstaterne til at ratificere eller tiltræde HNS-konventionen i Fællesskabets interesse på de betingelser, der er fastsat i denne beslutning.
- (8) Medlemsstaterne bør inden for en rimelig frist afslutte deres procedurer for ratifikation eller tiltrædelse af HNS-konventionen i Fællesskabets interesse. Medlemsstaterne bør holde hinanden underrettet om forløbet af deres ratifikations- eller tiltrædelsesprocedurer med henblik på at forberede deponeringen af deres ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenter.
- (9) Det Forenede Kongerige og Irland deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne beslutning.
- (10) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Uden at det berører Det Europæiske Fællesskabs kompetence på området, bemyndiger Rådet medlemsstaterne til i Fællesskabets interesse at ratificere eller tiltræde HNS-konventionen, på de i nedenstående artikler fastsatte betingelser.
2. Teksten til HNS-konventionen er knyttet som bilag til denne beslutning.
3. I denne beslutning forstås ved »medlemsstat« alle medlemsstater med undtagelse af Danmark.

Artikel 2

Når medlemsstaterne ratificerer eller tiltræder HNS-konventionen, fremsætter de følgende erklæring:

»Afgørelser vedrørende sagsområder omfattet af konventionen, der træffes af en ret i (⁽¹⁾...), anerkendes og fuldbyrdes i (⁽²⁾...) i overensstemmelse med de relevante interne fællesskabsbestemmelser (*).«

Artikel 3

1. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til inden for en rimelig frist at deponere deres instrumenter for ratifikation eller tiltrædelse af HNS-konventionen hos Den Internationale Søfartsorganisations generalsekretær, om muligt inden den 30. juni 2006.
2. Medlemsstaterne underretter inden den 30. juni 2004 Rådet og Kommissionen om, hvornår de forventer at have afsluttet deres ratifikations- eller tiltrædelsesprocedurer.
3. Medlemsstaterne tilstræber at holde hinanden underrettet om forløbet af deres ratifikations- eller tiltrædelsesprocedurer.

Artikel 4

I forbindelse med ratifikationen eller tiltrædelsen af HNS-konventionen meddeler medlemsstaterne skriftligt Den Internationale Søfartsorganisations generalsekretær, at ratifikationen eller tiltrædelsen har fundet sted i overensstemmelse med denne beslutning.

Artikel 5

Medlemsstaterne bestræber sig ved første givne lejlighed på at sikre, at HNS-konventionen ændres, således at Fællesskabet kan blive kontraherende part.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. november 2002.

På Rådets vegne

P. S. MØLLER

Formand

(⁽¹⁾) Alle de medlemsstater, der er omfattet af denne beslutning, på nær den medlemsstat, der fremsætter erklæringen, og Danmark.

(⁽²⁾) Den medlemsstat, der fremsætter erklæringen.

(*) For øjeblikket findes disse bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001.

BILAG

OVERSÆTTELSE

INTERNATIONAL KONVENTION OM ANSVAR OG ERSTATNING FOR SKADER OPSTÅET I FORBINDELSE MED SØTRANSPORT AF FARLIGE OG SKADELIGE STOFFER, 1996 (HNS-KONVENTIONEN)

DE KONTRAHERENDE STATER I DENNE KONVENTION ER

I ERKENDELSE AF de farer, som den verdensomspændende søtransport af farlige og skadelige stoffer medfører,

I FORVISNING OM nødvendigheden af at sikre, at passende, øjeblikkelig og effektiv erstatning kan ydes til personer, der lider skade forårsaget af hændelser i forbindelse med søtransport af sådanne stoffer,

I ØNSKET OM at tilvejebringe ensartede internationale regler og fremgangsmåder til afgørelse af spørgsmål om ansvar og erstatning i forbindelse med sådanne skader,

SOM MENER, at de økonomiske følger af skader i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer bør deles mellem skibsfarten og de berørte ladningsejere,

BLEVET ENIGE om følgende:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Definitioner*Artikel 1*

I denne konvention betyder:

- 1) »skib«: ethvert søgående fartøj og anden flydende indretning af en hvilken som helst type
- 2) »person«: enhver fysisk person eller sammenslutning af personer eller enhver juridisk person på det offentligretlige eller privatretlige område, herunder medregnet en stat og dens politiske underafdelinger
- 3) »ejer«: den eller de personer, der er registreret som ejer af skibet eller, i mangel af registrering, den eller de personer, der ejer skibet. I tilfælde af, at et skib, der ejes af en stat, bruges af et selskab, som i den pågældende stat er registreret som skibets bruger, skal dog med »ejer« forstås dette selskab
- 4) »modtager«:
 - a) den person, der fysisk modtager en bidragspligtig last, som losses i en kontraherende stats havne eller terminaler; hvis den person, der fysisk modtager lasten, på tidspunktet for modtagelsen handler som agent for en anden person, der er underlagt en kontraherende stats jurisdiktion, anses fuldmagtsgiveren for at være modtageren, hvis agenten røber hans identitet over for HNS-fonden, eller
 - b) den person i en kontraherende stat, der i overensstemmelse med den kontraherende stats nationale ret anses for at være modtageren af en bidragspligtig last, som losses i en kontraherende stats havne eller terminaler, hvis den samlede bidragspligtige last, der modtages i overensstemmelse med sådanne nationale regler, i det væsentlige er den samme som den, der ville være modtaget i henhold til litra a)
- 5) »farlige og skadelige stoffer« (HNS):
 - a) stoffer, materialer og genstande, der transporteres om bord på et skib som last, og som er beskrevet i nr. i)-vii):
 - i) olie, der transporteres i bulk, som anført i tillæg I til bilag I til den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973, som ændret ved protokollen hertil fra 1978, som ændret

- ii) skadelige flydende stoffer, der transporteres i bulk, som anført i tillæg II til bilag II til den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973, som ændret ved protokollen hertil fra 1978, som ændret, samt stoffer og blandinger, der foreløbig er kategoriseret som hørende til i forureningskategori A, B, C eller D i overensstemmelse med bestemmelse 3(4) i ovennævnte bilag II
 - iii) farlige flydende stoffer, der transporteres i bulk, som anført i kapitel 17 i den internationale kode for konstruktion og udrustning af skibe, som fører farlige kemikalier i bulk, 1983, som ændret, og farlige produkter, for hvilke de foreløbige passende transportbetingelser er fastlagt af Administrationen og de berørte havnemyndigheder i overensstemmelse med kodens paragraf 1.1.3
 - iv) farlige og skadelige stoffer, materialer og genstande i emballeret form, som er omfattet af den internationale maritime farligt gods-kode (IMDG-koden), som ændret
 - v) flydende gas som anført i kapitel 19 i den internationale kode for konstruktion og udrustning af skibe til transport af flydende gas i bulk, 1983, som ændret, og produkter, for hvilke de foreløbige passende transportbetingelser er fastlagt af Administrationen og de berørte havnemyndigheder i overensstemmelse med kodens paragraf 1.1.6
 - vi) flydende stoffer, der transporteres i bulk, med et flammepunkt, der ikke overstiger 60 °C (målt ved en prøve i lukket beholder)
 - vii) masse gods i bulk med farlige kemiske egenskaber, som er omfattet af bilag B til koden for sikker transport af masse gods i bulk, som ændret, hvis disse stoffer også er underlagt bestemmelserne i den internationale maritime farligt gods kode, når de transporteres i emballeret form, og
- b) restprodukter fra den forrige bulktransport af stoffer som er omhandlet i litra a), nr. i)-iii) og nr. v)-vii)

6) »skade«:

- a) tab af liv eller personskade om bord på eller uden for det skib, der transporterer de farlige og skadelige stoffer, og som er forårsaget af disse stoffer
- b) tab af eller skade på ejendom uden for det skib, der transporterer de farlige og skadelige stoffer, og som er forårsaget af disse stoffer
- c) tab eller skade på grund af forurening af miljøet forårsaget af farlige og skadelige stoffer, dog således at erstatning for forringelse af miljøet bortset fra tabt fortjeneste som følge af en sådan forringelse begrænses til udgifterne ved rimelige foranstaltninger i forbindelse med genoprettelse, der rent faktisk er truffet eller vil blive truffet, og
- d) udgifterne til forebyggende foranstaltninger samt yderligere tab eller skade forårsaget af forebyggende foranstaltninger.

Når det ikke på fornuftig vis er muligt at adskille skader forårsaget af farlige og skadelige stoffer og skader forårsaget af andre faktorer, skal sådanne skader anses for at være forårsaget af farlige og skadelige stoffer, bortset fra og i det omfang de skader, der er forårsaget af andre faktorer, er af den type, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3.

I dette stykke betyder »forårsaget af disse stoffer« forårsaget af stoffernes farlige og skadelige karakter.

- 7) »forebyggende foranstaltninger«: alle rimelige foranstaltninger truffet af en person, efter at en hændelse er indtruffet, med det formål at forhindre eller begrænse skaden
- 8) »hændelse«: enhver begivenhed eller række af begivenheder, som har samme oprindelse, og som forårsager skade eller fremkalder alvorlig og overhængende fare for at forårsage skade
- 9) »søtransport«: perioden fra det tidspunkt, hvor de farlige og skadelige stoffer ved lastning bringes ind i en del af skibets udstyr, til det tidspunkt, hvor de ved losning ophører med at være til stede i en del af skibets udstyr. Hvis der ikke anvendes noget udstyr, henholdsvis begynder og slutter perioden, når de farlige og skadelige stoffer bringes over skibets ræling
- 10) »bidragspligtig last«: alle farlige og skadelige stoffer, der transporteres ad søvejen som last til en havn eller terminal på en kontraherende stats område og losses i denne kontraherende stat. Last i transit, som overføres direkte, eller via en havn eller terminal, fra et skib til et andet, enten helt eller delvist, i løbet af transporten fra den oprindelige lastningshavn eller -terminal til havnen eller terminalen på det endelige bestemmelsessted, betragtes kun som bidragspligtig last i forbindelse med modtagelse på det endelige bestemmelsessted
- 11) »HNS-fonden«: den internationale fond for farlige og skadelige stoffer oprettet i henhold til artikel 13
- 12) »regningsenhed«: den særlige trækningsrettighed, som er fastlagt af Den Internationale Valutafond

- 13) »skibets registreringsstat«: for et registreret skib den stat, hvor skibet er registreret, og for et uregistreret skib den stat, hvis flag skibet er berettiget til at føre
- 14) »terminal«: ethvert sted til opbevaring af farlige og skadelige stoffer, der er modtaget fra en transport ad søvejen, herunder ethvert offshoreanlæg, som er forbundet med et sådant sted ved rørledninger eller på anden vis
- 15) »direktør«: direktøren for HNS-fonden
- 16) »organisation«: Den Internationale Søfartsorganisation
- 17) »generalsekretær«: organisationens generalsekretær.

Bilag

Artikel 2

Bilagene til denne konvention udgør en integreret del af denne konvention.

Anvendelsesområde

Artikel 3

Denne konvention skal udelukkende finde anvendelse på:

- a) skade forårsaget inden for en kontraherende stats territorium, herunder søterritoriet
- b) skade på grund af forurening af miljøet forårsaget inden for en kontraherende stats eksklusive økonomiske zone etableret i overensstemmelse med folkeretten eller, hvis en kontraherende stat ikke har etableret en sådan zone, på et område, der ligger ud over eller grænser op til denne stats søterritorium som fastlagt af staten i overensstemmelse med folkeretten, og som ikke strækker sig længere end 200 sømil fra de basislinjer, hvorfra bredden af dens søterritorium måles
- c) anden skade end skade på grund af forurening af miljøet forårsaget uden for en stats territorium, herunder søterritoriet, hvis denne skade er forårsaget af et stof, der transporteres om bord på et skib, som er registreret i en kontraherende stat, eller, hvis der er tale om et uregistreret skib, på et skib, som er berettiget til at føre en kontraherende stats flag, og
- d) forebyggende foranstaltninger, hvor de end træffes.

Artikel 4

1. Denne konvention finder anvendelse på krav, bortset fra krav i henhold til en kontrakt om godstransport og passagerbefordring, for skade i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer.
2. Denne konvention finder ikke anvendelse i det omfang dens bestemmelser er uforenelige med bestemmelserne i den gældende lovgivning om erstatning til arbejdstagere eller sociale sikringsordninger.
3. Denne konvention finder ikke anvendelse
 - a) på forureningsskader som defineret i den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening, 1969, som ændret, uanset om der skal ydes erstatning eller ej i henhold til denne konvention, eller
 - b) på skader forårsaget af radioaktivt materiale af klasse 7 enten i den internationale kode for maritimt farligt gods, som ændret, eller i bilag B til koden for sikker transport af massegoods i bulk, som ændret.
4. Bortset fra bestemmelserne i stk. 5 finder bestemmelserne i denne konvention ikke anvendelse på krigsskibe, flådehjelpekibe eller andre skibe, der ejes eller drives af en stat, og som på det pågældende tidspunkt udelukkende anvendes i statsligt, ikke kommercielt øjemed.
5. En kontraherende stat kan beslutte, at denne konvention skal gælde for dens krigsskibe eller andre fartøjer som beskrevet i stk. 4; i så tilfælde skal den pågældende stat oplyse generalsekretæren herom og angive betingelserne for en sådan anvendelse.
6. Med hensyn til skibe, der ejes af en kontraherende stat og anvendes i kommercielt øjemed, skal hver stat kunne undergives retsforfølgning ved de domstole, som er kompetente efter artikel 38, og skal afstå fra enhver indsigelse, der bygger på dens stilling som suveræn stat.

Artikel 5

1. En stat kan på tidspunktet for konventionens ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse eller på et hvilket som helst tidspunkt erklære, at denne konvention ikke finder anvendelse på skibe,
 - a) som ikke overstiger 200 bruttoton, og
 - b) som kun transporterer farlige og skadelige stoffer i emballeret form, og
 - c) mens de foretager rejser mellem denne stats havne eller faciliteter.
2. Hvis to nabostater er enige om, at denne konvention ikke finder anvendelse på skibe, der er omfattet af stk. 1, litra a) og b), når de foretager rejser mellem disse staters havne eller faciliteter, kan de pågældende stater erklære, at undtagelsen fra konventionens anvendelsesområde i henhold til stk. 1 også omfatter skibe, der er omhandlet i dette stykke.
3. En stat, der har afgivet en erklæring i henhold til stk. 1 eller 2, kan på et hvilket som helst tidspunkt trække en sådan erklæring tilbage.
4. En erklæring afgivet i henhold til stk. 1 eller 2 og tilbagetrækningen af en erklæring i henhold til stk. 3 deponeres hos generalsekretæren, som efter dens ikrafttræden meddeler denne til direktøren.
5. Hvis en stat har afgivet en erklæring i henhold til stk. 1 eller 2 og ikke trukket den tilbage, betragtes farlige og skadelige stoffer, der transporteres i skibe, der er omfattet af det pågældende stykke, ikke som bidragspligtig last i forbindelse med anvendelse af artikel 18, 20, 21, stk. 5, og artikel 43.
6. HNS-fonden er ikke forpligtet til at betale erstatning for skade forårsaget af stoffer, der transporteres i et skib, som konventionen ikke finder anvendelse på i medfør af en erklæring, der er afgivet i henhold til stk. 1 eller 2, i det omfang
 - a) skaden som defineret i artikel 1, stk. 6, litra a), b) eller c), er forårsaget
 - i) på territoriet, herunder søterritoriet, af en stat, som har afgivet erklæringen, eller, når der er tale om nabostater, som har afgivet en erklæring i henhold til stk. 2, på en af disse staters territorium, herunder søterritoriet, eller
 - ii) inden for den eksklusive økonomiske zone eller det område, der er omhandlet i artikel 3, litra b), i den eller de stater, der er nævnt i nr. i)
 - b) skaden omfatter foranstaltninger, der er truffet for at forhindre eller begrænse skaden.

De kontraherende staters pligter

Artikel 6

Den enkelte kontraherende stat skal sikre, at enhver forpligtelse som følger af denne konvention opfyldes, og skal træffe passende foranstaltninger i sin nationale ret, herunder pålæggelse af sanktioner, som den måtte anse for at være nødvendige, med henblik på effektiv opfyldelse af en sådan forpligtelse.

KAPITEL II

ANSVAR

Ejers ansvar

Artikel 7

1. Med de i denne artikels stk. 2 og 3 gjorte undtagelser er den, som på tidspunktet for hændelsen var ejer af skibet, ansvarlig for skader forårsaget af farlige og skadelige stoffer i forbindelse med søtransport heraf om bord på et skib, forudsat at hvis en hændelse består af en række begivenheder med samme oprindelse, hviler ansvaret på den, der var ejer på tidspunktet for den første af sådanne begivenheder.
2. Ejeren er fritaget for ansvar, såfremt han beviser,
 - a) at skaden hidrører fra krigshandlinger, krigslignende operationer, borgerkrig, oprør eller en naturbegivenhed af en usædvanlig, uundgåelig og uafværgelig karakter, eller
 - b) at skaden i det hele er forårsaget af en tredjemand ved en handling eller en undladelse med den hensigt at forvolde skade, eller
 - c) at skaden i det hele skyldes uagtsomhed eller anden retsstridig handling begået af nogen regering eller en anden myndighed med hensyn til vedligeholdelse af fyr og andre hjælpemidler for navigationen, for hvilke den er ansvarlig, eller

- d) at forsømmelse fra afskiberens eller en anden persons side med hensyn til fremlæggelse af oplysninger om de transporterede stoffers farlige og skadelige karakter enten
- har forårsaget skaden helt eller delvis eller
 - har bevæget ejeren til at opnå forsikring i henhold til artikel 12

forudsat at hverken ejeren eller dennes ansatte eller agenter var bekendt med eller med rimelighed burde have været bekendt med de transporterede stoffers farlige og skadelige karakter.

3. Såfremt ejeren beviser, at skaden helt eller delvis hidrører enten fra en handling eller undladelse, hvorved skade har været tilsigtet, og som kan henføres til den person, som har lidt skaden, eller fra en af denne person udvist uagtsomhed, kan ejeren fritages helt eller delvist for sit ansvar over for denne person.

4. Krav om erstatning for skade kan ikke rejses mod ejeren på anden måde end efter denne konvention.

5. Med forbehold af stk. 6 kan krav om erstatning for skade i henhold til denne konvention eller på andet grundlag ikke rejses mod:

- personer, som er ansat i ejerens tjeneste, eller ejerens agenter eller besætningsmedlemmer
- lodsens eller andre personer, der udfører tjenesteydelser for skibet, men ikke er besætningsmedlemmer
- enhver befragter (uanset beskrivelse, herunder en totalbefragter), leder eller driftsleder af skibet
- enhver person, der udfører bjærgningsaktioner med ejerens samtykke eller efter instruks fra en kompetent offentlig myndighed
- enhver person, der træffer forebyggende foranstaltninger, eller
- ansatte hos eller agenter for de i litra c), d) og e), nævnte personer

medmindre skaden sker som følge af en personlig handling eller undladelse med den hensigt at forvolde sådan skade eller hensynsløst og vel vidende, at en sådan skade sandsynligvis ville blive forvoldt.

6. Bestemmelserne i denne konvention skal ikke afskære ejerens eksisterende ret til regres mod tredjemand, herunder, men ikke begrænset til, afskibers eller modtager af det stof, der har forårsaget skaden, eller de i stk. 5 omhandlede personer.

Hændelser, der involverer to eller flere skibe

Artikel 8

- Når en skade skyldes en hændelse, der involverer to eller flere skibe, som hver især transporterer farlige og skadelige stoffer, er hver enkelt ejer ansvarlig for skaden, medmindre han er fritaget i henhold til artikel 7. Ejerne hæfter solidarisk for hele skaden, hvis den ikke med rimelighed kan opdeles.
- Ejerne vil dog være berettiget til de ansvarsbegrænsninger, der gælder for hver enkelt af dem i henhold til artikel 9.
- Intet i denne artikel berører en ejers regresret over for en anden ejer.

Ansvarsbegrænsning

Artikel 9

1. Ejeren af et skib har ret til at begrænse sit ansvar i henhold til denne konvention for enhver enkelt hændelse til et samlet beløb, der beregnes som følger:

- 10 mio. regningsenheder for et skib, der ikke overstiger 2 000 tonnageenheder, og
- for et skib med en større tonnage, følgende beløb i tillæg til beløbet i litra a):
 - 1 500 regningsenheder for hver tonnageenhed fra 2 001 til 50 000 tonnageenheder
 - 360 regningsenheder for hver tonnageenhed over 50 000 tonnageenheder,

dog således at det samlede beløb i intet tilfælde kan overstige 100 mio. regningsenheder.

2. Ejeren er ikke berettiget til at begrænse sit ansvar i henhold til denne konvention, hvis det godtgøres, at skaden skyldes dennes personlige handling eller undladelse begået i den hensigt at forvolde sådan skade eller hensynsløst og vel vidende, at en sådan skade sandsynligvis ville blive forvoldt.
3. Ejeren skal, for at kunne benytte sig af den ret til begrænsning, som er givet i stk. 1, oprette en fond på et beløb svarende til det fulde begrænsningsbeløb, der er fastlagt i overensstemmelse med stk. 1 ved en domstol eller anden kompetent myndighed i hvilken som helst af de kontraherende stater, i hvilken sag er rejst i medfør af artikel 38, eller, hvis der ikke rejses sag, ved enhver domstol eller anden kompetent myndighed i hvilken som helst kontraherende stat, hvor sag kan rejses i henhold til artikel 38. Fonden kan oprettes enten ved deponering af beløbet eller ved, at der stilles en bankgaranti eller en anden garanti, som kan anerkendes efter lovgivningen i den kontraherende stat, hvor fonden er oprettet, og som af domstolen eller anden kompetent myndighed betragtes som tilfredsstillende.
4. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 11 skal fonden fordeles mellem fordringshaverne i forhold til størrelsen af deres anerkendte krav.
5. Såfremt ejeren eller nogen, som er ansat i hans tjeneste eller hans agent eller nogen, som har ydet ejeren forsikring eller anden økonomisk sikkerhed som følge af den pågældende hændelse, før fondens fordeling har udbetalt erstatning for skade, indtræder den pågældende for det beløb, han har betalt, i de rettigheder, som i henhold til denne konvention tilkom den person, som har modtaget beløbet.
6. Den i stk. 5 omhandlede ret til indtrædelse i skadelidtes ret tilkommer også andre personer end de nævnte med hensyn til ethvert erstatningsbeløb for forureningsskade, som sådanne personer måtte have udbetalt, men kun i det omfang indtrædelsen er hjemlet i vedkommende nationale lovgivning.
7. Såfremt ejere eller andre personer godtgør, at de på et senere tidspunkt kan blive forpligtet til at betale helt eller delvis et erstatningsbeløb, med hensyn til hvilket de ville have haft ret til indtrædelse i skadelidtes rettigheder i henhold til denne artikels stk. 5 eller 6, såfremt erstatningen var blevet betalt før fondens fordeling, kan domstolen eller anden kompetent myndighed i den stat, hvor fonden er oprettet, bestemme, at der midlertidigt tilbageholdes et beløb, som er tilstrækkeligt til, at den pågældende person på det senere tidspunkt kan gennemføre sit krav mod fonden.
8. Krav, som støttes på rimelige udgifter eller opofrelser, som ejeren frivilligt har påtaget sig for at forhindre eller formindske forureningsskade, er sidestillet med andre krav imod fonden.
9. a) De i stk. 1 nævnte beløb skal omregnes til den nationale valuta på grundlag af denne valutas værdi i forhold til den særlige trækingsrettighed på datoen for oprettelsen af den i stk. 3 omhandlede fond. Den nationale valutas værdi udtrykt i den særlige trækingsrettighed for en kontraherende stat, som er medlem af den Internationale Valutafond, beregnes i henhold til den Internationale Valutafonds gældende metode til ansættelse af værdien af dens operationer og transaktioner på den pågældende dato. Beregningen af den nationale valutas værdi udtrykt i den særlige trækingsrettighed for en kontraherende stat, som ikke er medlem af den Internationale Valutafond, fastsættes af den pågældende stat.
- b) En kontraherende stat, der ikke er medlem af Den Internationale Valutafond, og hvis lovgivning ikke tillader anvendelse af bestemmelserne i litra a), kan på tidspunktet for konventionens ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse eller på et hvilket som helst tidspunkt derefter alligevel erklære, at den i litra a) nævnte regningsenhed skal være lig med 15 guldfranc. Den i dette stykke omhandlede guldfranc svarer til 65,5 milligram guld af ni hundrede tusindedels finhed. Omregning af guldfranc til national valuta sker i henhold til den pågældende stats lovgivning.
- c) Den i sidste punktum af litra a) nævnte beregning og den i litra b) nævnte omregning skal foregå på en sådan måde, at den så vidt muligt i den kontraherende stats nationale valuta udtrykker samme realværdi for beløbene i stk. 1, som ville fremkomme ved anvendelsen af de to første punkttummer i litra a). Kontraherende stater skal underrette generalsekretæren om, hvorvidt de anvender beregningsmetoden i henhold til litra a) eller resultatet af den i litra b) nævnte omregning ved deponering af et ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument til denne konvention, og når der indtræder ændringer til nogen af disse.
10. Ved anvendelsen af denne artikel skal skibets drægtighed forstås som skibets bruttotonnage beregnet i overensstemmelse med tonnagemålingsbestemmelserne i bilag I til den internationale konvention om tonnagemåling af skibe 1969.
11. Forsikringsgiveren eller anden person, som har stillet økonomisk sikkerhed, er berettiget til at oprette en fond i overensstemmelse med denne artikel på samme betingelser og med samme virkning, som om fonden var oprettet af ejeren. En sådan fond kan oprettes også i tilfælde af, at ejeren i henhold til bestemmelserne i stk. 2 ikke er berettiget til at begrænse sit ansvar, men i så fald skal dens oprettelse være uden virkning for de rettigheder, som nogen fordringshaver har over for ejeren.

Artikel 10

1. Har ejeren efter en hændelse oprettet en fond i overensstemmelse med artikel 9, og har han ret til at begrænse sit ansvar,
- a) kan krav om erstatning for skade hidrørende fra den pågældende hændelse ikke søges fyldestgjort i ejerens øvrige formue

- b) skal domstolen eller anden kompetent myndighed i en kontraherende stat beordre frigivelse af et skib eller anden ejendom tilhørende ejeren, som er blevet arresteret til sikkerhed for erstatningskrav for skade forårsaget af denne hændelse, og skal på tilsvarende måde frigive enhver kaution eller anden sikkerhed, der er stillet for at undgå sådan arrest.
2. Foranstående bestemmelser finder dog kun anvendelse, såfremt fordringshaveren har adgang til den domstol, der administrerer fonden, og fonden faktisk er tilgængelig for hans krav.

Død og personskade

Artikel 11

Krav i forbindelse med død og personskade prioriteres højere end andre krav, bortset fra hvis sådanne krav samlet overstiger to tredjedele af det samlede beløb, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1.

Obligatorisk forsikring for ejeren

Artikel 12

1. Til dækning af sit ansvar for forureningsskade i henhold til denne konvention er ejeren af et skib, der er registreret i en kontraherende stat, og som rent faktisk transporterer farlige og skadelige stoffer, forpligtet til at have en forsikring eller anden økonomisk sikkerhed, såsom en garanti fra en bank eller en lignende finansiel institution, på et beløb svarende til de i artikel 9, stk. 1, fastsatte ansvarsgrænser.
2. Til hvert skib udstedes der et obligatorisk forsikringscertifikat til bekræftelse af, at en forsikring eller en anden økonomisk sikkerhed er i kraft i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention, når den kompetente myndighed i en kontraherende stat har forvisset sig om, at kravene i stk. 1 er opfyldt. For et skib, der er registreret i en kontraherende stat, skal et sådant obligatorisk forsikringscertifikat udstedes eller bekræftes af den kompetente myndighed i skibets registreringsstat; for et skib, der ikke er registreret i en kontraherende stat, kan certifikatet udstedes eller bekræftes af den kompetente myndighed i enhver kontraherende stat. Dette obligatoriske forsikringscertifikat skal være affattet i overensstemmelse med modellen i bilag I og skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) skibets navn, kendingstal eller -bogstaver og hjemsted
 - b) ejerens navn og hovedforretningssæde
 - c) IMO-skibsidentifikationsnummer
 - d) sikkerhedens art og gyldighed
 - e) navn og hovedforretningssæde på forsikringsgiveren eller en anden, som har stillet sikkerhed, og i påkommende tilfælde det forretningssted, hvor forsikringen er ydet eller sikkerheden stillet, og
 - f) certifikatets gyldighedsperiode, som ikke må være længere end gyldighedstiden for forsikringen eller sikkerheden.
3. Det obligatoriske forsikringscertifikat udfærdiges på det eller de officielle sprog i den udstedende stat. Såfremt det anvendte sprog hverken er engelsk, fransk eller spansk, skal teksten indeholde en oversættelse til et af disse sprog.
4. Det obligatoriske forsikringscertifikat skal medføres om bord på skibet, og en kopi skal deponeres hos skibets registreringsmyndighed eller, hvis skibet ikke er registreret i en kontraherende stat, hos myndigheden i den stat, hvor certifikatet er udstedt eller bekræftet.
5. En forsikring eller anden økonomisk sikkerhed opfylder ikke bestemmelserne i denne artikel, såfremt den af anden grund end udløbet af den i stk. 2 omhandlede gyldighedsperiode kan ophøre med at have gyldighed før udløbet af tre måneder fra den dato, på hvilken meddelelse om dens ophør er givet til den i stk. 4 nævnte myndighed, medmindre det obligatoriske forsikringscertifikat er blevet udstedt inden udløbet af den nævnte tidsfrist. De foranstående bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på enhver ændring, som medfører, at forsikringen eller sikkerheden ikke længere opfylder de i denne artikel indeholdte krav.
6. Registreringsstaten bestemmer under iagttagelse af bestemmelserne i denne artikel betingelserne for det obligatoriske forsikringscertifikats udstedelse og gyldighed.
7. Obligatoriske forsikringscertifikater, der er udstedt eller bekræftet af myndigheden i en kontraherende stat i overensstemmelse med stk. 2, skal anerkendes af andre kontraherende stater for så vidt angår anvendelsen af denne konvention og skal af andre kontraherende stater anerkendes som havende samme gyldighed som de af dem udstedte eller bekræftede obligatoriske forsikringscertifikater, også selv om disse er udstedt eller bekræftet for et skib, der ikke er registreret i en kontraherende stat. En kontraherende stat kan når som helst udbede sig forhandling med den udstedende eller bekræftende stat, såfremt den har formodning om, at den i det obligatoriske forsikringscertifikat nævnte forsikringsgiver eller garant ikke er i stand til at opfylde sine økonomiske forpligtelser i henhold til denne konvention.

8. Krav om skadeserstatning kan rejses direkte over for forsikringsgiveren eller anden person, der har stillet økonomisk sikkerhed for ejerens skadesansvar. I et sådant tilfælde kan den sagsøgte, uanset om ejeren ikke er berettiget til at begrænse sit ansvar, påberåbe sig de i stk. 1, foreskrevne ansvarsgrænser. Sagsøgte kan yderligere gøre sådanne indsigelser gældende, som ejeren selv ville have kunnet fremføre, bortset fra sådanne, som grundet på ejerens konkurs eller likvidation. Sagsøgte kan endvidere som fritagelsesgrund anføre, at forureningsskaden skyldes ejerens forsætlig fejl, men han kan ikke benytte andre indsigelser, som han ville have været berettiget til at fremføre i en mod ham af ejeren anlagt sag. Sagsøgte har i alle tilfælde ret til at kræve, at ejeren indtræder i retssagen.

9. Beløb, der hidrører fra forsikring eller anden økonomisk sikkerhed tilvejebragt i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, kan udelukkende anvendes til opfyldelse af krav i henhold til denne konvention.

10. En kontraherende stat må ikke tillade et skib, der fører dens flag, og på hvilket denne artikel finder anvendelse, at bruges til transport, medmindre et certifikat er blevet udstedt i henhold til stk. 2 eller 12.

11. Enhver kontraherende stat skal i sin nationale lovgivning, medmindre andet følger af bestemmelserne i denne artikel, drage omsorg for, at gyldig forsikring eller anden sikkerhed i det i stk. 1 foreskrevne omfang foreligger for ethvert skib, uanset hvor dette er registreret, som indkommer til eller forlader en havn på dens territorium eller indkommer til eller forlader et offshoreanlæg på dens søterritorium.

12. Såfremt et skib, der ejes af en kontraherende stat, ikke er dækket af en forsikring eller anden økonomisk sikkerhed, finder bestemmelserne herom i denne artikel ikke anvendelse på et sådant skib. Dog skal skibet være forsynet med et af den kompetente myndighed i skibets registreringsstat udstedt obligatorisk forsikringscertifikat til bekræftelse af, at skibet ejes af den pågældende stat, og at dets ansvar er dækket inden for den i stk. 1 foreskrevne grænse. Et sådant obligatorisk forsikringscertifikat skal i det omfang, det er praktisk muligt, være i overensstemmelse med den i stk. 2 foreskrevne model.

KAPITEL III

ERSTATNING FRA DEN INTERNATIONALE FOND FOR FARLIGE OG SKADELIGE STOFFER (HNS-FONDEN)

Oprettelse af HNS-fonden

Artikel 13

1. Den Internationale Fond for Farlige og Skadelige Stoffer (HNS-fonden) oprettes hermed med følgende formål:
 - a) at yde erstatning for skader i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer, i det omfang den beskyttelse, som kapitel II giver, er utilstrækkelig eller ikke eksisterer, og
 - b) at virke for de beslægtede formål, som anføres i artikel 15.
2. HNS-fonden skal i hver af de kontraherende stater anerkendes som en juridisk person, der i henhold til statens lov kan erhverve rettigheder og påtage sig forpligtelser samt optræde som part i retssager for statens domstole. Enhver kontraherende stat skal anerkende fondens direktør som HNS-fondens lovlige repræsentant.

Erstatning

Artikel 14

1. Til opfyldelse af det i artikel 13, stk. 1, litra a), angivne formål skal HNS-fonden betale erstatning til enhver person, der har lidt skade, såfremt denne ikke har kunnet opnå fuld erstatning for skaden i henhold til kapitel II,
 - a) fordi der ikke foreligger noget ansvar for skaden i henhold til kapitel II
 - b) fordi den ejer, der er ansvarlig for skaden i medfør af kapitel II, af økonomiske årsager er ude af stand til at opfylde forpligtelserne i henhold til denne konvention fuldt ud, og en økonomisk sikkerhed, der måtte være stillet i henhold til kapitel II, ikke dækker eller er utilstrækkelig til at imødekomme kravene om skadeserstatning; en ejer anses for at være ude af stand til at opfylde disse økonomiske forpligtelser, og en økonomisk sikkerhed anses for at være utilstrækkelig, såfremt den skadelidte efter at have taget alle rimelige skridt for at udnytte de retslige midler, han har til rådighed, ikke har været i stand til at inddrive hele det erstatningsbeløb, som han har krav på ifølge kapitel II
 - c) fordi skaden overstiger ejerens ansvar i henhold til kapitel II.

2. Udgifter og tab, som ejeren frivilligt har pådraget sig for at forhindre eller formindske skade, skal, i det omfang de er rimelige, anses som skade ved anvendelsen af denne artikel.
3. HNS-fonden er uden ansvar i henhold til de foregående stykker, såfremt
- a) den beviser, at skaden skyldtes krigshandlinger, krigslignende operationer, borgerkrig eller oprør eller er forårsaget af farlige og skadelige stoffer, der var udflydt eller udtømt fra et krigsskib eller et andet skib, som ejes eller drives af en stat, og som på tidspunktet for hændelsen udelukkende blev benyttet i statsligt ikke-kommercielt øjemed, eller
 - b) fordringshaveren ikke kan bevise, at der er en rimelig sandsynlighed for, at skaden skyldes en hændelse, der berører et eller flere skibe.
4. Såfremt HNS-fonden beviser, at forureningsskaden helt eller delvis hidrører fra en handling eller undladelse, som kan henføres til den skadelidte som forsætlig eller uagtsom og med det formål at forvolde skade, kan HNS-fonden fritages helt eller delvis fra sin erstatningsforpligtelse over for denne person. HNS-fonden er under alle omstændigheder fritaget for ansvar i samme omfang, som skibsrederen måtte være fritaget ifølge artikel 7, stk. 3. Sådant fritagelse skal dog ikke gives med hensyn til forebyggende foranstaltninger.
5. a) Medmindre andet gælder i henhold til litra b), skal det samlede erstatningsbeløb, som HNS-fonden skal udbetale efter denne artikel i forbindelse med en hvilken som helst hændelse, være begrænset, så den samlede sum af dette beløb og et eventuelt erstatningsbeløb, der rent faktisk udbetales efter kapitel II for skade inden for rammerne af denne konventions anvendelsesområde, som fastlagt i artikel 3, ikke overstiger 250 mio. regningsenheder.
- b) Det samlede erstatningsbeløb, som HNS-fonden ifølge denne artikel skal betale for skade, som skyldes en naturbegebenhed af en usædvanlig, uundgåelig og uafværgelig karakter, kan ikke overstige 250 mio. regningsenheder.
- c) Eventuelle renter, der påløber en fond, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, skal ikke tages i betragtning ved beregningen af det maksimale erstatningsbeløb, der skal betales af HNS-fonden i henhold til denne artikel.
- d) De i denne artikel omtalte beløb, omregnes til national valuta på grundlag af denne valutas værdi i forhold til den særlige trækningsrettighed på den dato, hvor HNS-fondens forsamling fastlægger tidspunktet for den første udbetaling af erstatning.
6. Såfremt summen af de anerkendte krav mod HNS-fonden overstiger det samlede erstatningsbeløb, som skal udbetales i medfør af stk. 5, skal det til rådighed værende beløb fordeles på en sådan måde, at forholdet mellem ethvert anerkendt krav og det erstatningsbeløb, som fordringshaver faktisk modtager i henhold til denne konvention, er det samme for alle fordringshavere. Krav i forbindelse med død og personskeade prioriteres højere end andre krav, bortset fra hvis sådanne krav tilsammen udgør mere end to tredjedele af det samlede beløb, der er fastlagt i overensstemmelse med stk. 5.
7. HNS-fondens forsamling kan beslutte i specielle tilfælde at betale erstatning i henhold til denne konvention, selv om skibets ejer ikke har oprettet en fond i overensstemmelse med kapitel II. I sådanne tilfælde finder stk. 5, litra d), anvendelse.

HNS-fondens opgaver

Artikel 15

Med henblik på opfyldelse af formålet i artikel 13, stk. 1, litra a), har HNS-fonden følgende opgaver:

- a) at vurdere krav, der rejses mod HNS-fonden
- b) at udarbejde et skøn i form af et budget for hvert kalenderår for så vidt angår:
 - udgifter:
 - i) omkostninger og udgifter ved fondens administration i det pågældende år samt eventuelt underskud fra driften i de foregående år, og
 - ii) udbetalinger fra HNS-fonden det pågældende år
 - indtægter:
 - iii) overskud fra driften i de foregående år, herunder eventuelle renter
 - iv) grundbidrag, der indbetales i løbet af året
 - v) årlige bidrag, hvis nødvendigt for at bringe balance i budgettet, og
 - vi) andre indtægter
- c) på en kontraherende stats begæring at yde bistand i det omfang, det er nødvendigt for at hjælpe denne stat til hurtigt at råde over sådant personale, materiel og tjenesteydelser, som staten har brug for for at kunne træffe foranstaltninger til at forhindre eller begrænse skade som følge af en hændelse, for hvilken HNS-fonden kan blive erstatningspligtig efter denne konvention, og

- d) at tilvejebringe kreditfaciliteter på betingelser, der er fastlagt i de interne bestemmelser med henblik på at træffe foranstaltninger til forebyggelse af en skade, der skyldes en bestemt hændelse, i forbindelse med hvilken HNS-fonden kan blive erstatningspligtig i henhold til denne konvention.

Generelle bestemmelser om bidrag

Artikel 16

1. HNS-fonden har en generel konto, som er opdelt i sektorer.
2. HNS-fonden har med forbehold af artikel 19, stk. 3 og 4, også separate konti for
 - a) olie som defineret i artikel 1, stk. 5, litra a), nr. i) (oliekonto)
 - b) flydende naturgas af lette kulbrinter med metan som hovedbestanddel (LNG) (LNG-konto), og
 - c) flaskegas af lette kulbrinter med propan og butan som hovedbestanddele (LPG) (LPG-konto).
3. Der skal indbetales grundbidrag og efter behov årlige bidrag til HNS-fonden.
4. Bidrag til HNS-fonden indsættes på den generelle konto i overensstemmelse med artikel 18, på separate konti i overensstemmelse med artikel 19 og på enten den generelle konto eller separate konti i overensstemmelse med artikel 20 eller artikel 21, stk. 5. Med forbehold af artikel 19, stk. 6, skal den generelle konto kunne anvendes til at udbetale erstatning for skader forårsaget af farlige og skadelige stoffer, som er omfattet af denne konto, og en separat konto skal kunne anvendes til at udbetale erstatning for skader forårsaget af farlige og skadelige stoffer, som er omfattet af denne konto.
5. I forbindelse med artikel 18, artikel 19, stk. 1, litra a), nr. ii), og nr. iii), og litra c), artikel 20 samt artikel 21, stk. 5, skal en person, når mængden af en given type bidragspligtig last, som modtages på en kontraherende stats territorium af denne person i et kalenderår, sammenlagt med de mængder af samme type last, som modtages i samme stat i samme år af en eller flere associerede personer, overstiger de mængder, der er anført i de respektive stykker, betale bidrag i forhold til den faktiske mængde, personen har modtaget, selv om mængden ikke overstiger den anførte mængde.
6. Ved »associeret person« forstår ethvert datterselskab eller en fælles kontrolleret enhed. Spørgsmålet om, hvorvidt en person omfattes af denne definition, skal afgøres i henhold til vedkommende stats nationale lovgivning.

Generelle bestemmelser om årlige bidrag

Artikel 17

1. Årlige bidrag til den generelle konto og til de enkelte separate konti opkræves kun, hvis det er påkrævet for at kunne foretage udbetalinger fra den pågældende konto.
2. De årlige bidrag, der skal indbetales i medfør af artikel 18, 19 samt artikel 21, stk. 5, fastsættes af Forsamlingen og beregnes i overensstemmelse med disse artikler på grundlag af de enheder af bidragspligtig last, der er modtaget eller, for så vidt angår den i artikel 19, stk. 1, litra b), omhandlede last, losset i løbet af det foregående kalenderår eller et andet år, som Forsamlingen måtte bestemme.
3. Forsamlingen træffer afgørelse om den samlede størrelse af de årlige bidrag, der skal opkræves til den generelle konto og til hver enkelt separat konto. På baggrund af denne afgørelse beregner direktøren for hver enkelt kontraherende part, hvor meget hver enkelt person, som skal betale bidrag i overensstemmelse med artikel 18, artikel 19, stk. 1, samt artikel 21, stk. 5, skal betale i årligt bidrag til hver enkelt konto på grundlag af et fast beløb for hver enhed bidragspligtig last, der indberettes vedrørende denne person i løbet af det foregående kalenderår eller et andet år, som Forsamlingen måtte bestemme. I forbindelse med den generelle konto beregnes ovennævnte faste beløb pr. enhed bidragspligtig last for hver sektor i henhold til bestemmelserne i bilag II til denne konvention. I forbindelse med hver enkelt separat konto beregnes ovennævnte faste beløb pr. enhed bidragspligtig last ved at dele det samlede årlige bidrag, der skal opkræves til denne konto, med den samlede mængde last, der bidrager til denne konto.
4. Forsamlingen kan også opkræve årlige bidrag til dækning af administrationsomkostninger og træffe afgørelse om fordelingen af sådanne omkostninger mellem den generelle kontos sektorer og de separate konti.
5. Forsamlingen træffer også afgørelse om fordelingen på de relevante konti og sektorer af beløb, der udbetales som erstatning for skade forårsaget af to eller flere stoffer, som falder ind under forskellige konti eller sektorer, på grundlag af et skøn over omfanget af hvert enkelt af de pågældende stoffers bidrag til skaden.

Årlige bidrag til den generelle konto

Artikel 18

1. Med forbehold af artikel 16, stk. 5, skal der for hver enkelt kontraherende part betales årlige bidrag til den generelle konto af enhver person, der var modtager i denne stat i det foregående kalenderår eller et andet år, som Forsamlingen måtte bestemme, af samlede mængder på over 20 000 tons bidragspligtig last, bortset fra de i artikel 19, stk. 1, omhandlede stoffer, som falder ind under følgende sektorer:

- a) massegoods i bulk, jf. artikel 1, stk. 5, litra a), nr. vii)
- b) stoffer som omhandlet i stk. 2, og
- c) andre stoffer.

2. Der skal desuden indbetales årlige bidrag til den generelle konto af personer, der skulle have indbetalt bidrag til en separat konto i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, hvis dens oprettelse ikke var blevet udskudt eller suspenderet i overensstemmelse med artikel 19. Hver enkelt separat konto, hvis oprettelse er blevet udskudt eller suspenderet efter artikel 19, udgør en separat sektor inden for den generelle konto.

Årlige bidrag til separate konti

Artikel 19

1. Med forbehold af artikel 16, stk. 5, skal der for hver enkelt kontraherende stat betales årlige bidrag til separate konti

- a) for så vidt angår oliekontoen
 - i) af enhver person, der i denne stat i det foregående kalenderår eller et andet år, som Forsamlingen måtte beslutte sig for, har modtaget samlede mængder på over 150 000 tons afgiftspligtig olie som defineret i artikel 1, stk. 3, i den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening, 1971, som ændret, og som skal eller ville skulle betale bidrag til den internationale fond for erstatning af skader ved olieforurening i overensstemmelse med artikel 10 i nævnte konvention, og
 - ii) af enhver person, der i denne stat i det foregående kalenderår eller et andet år, som Forsamlingen måtte bestemme, var modtager af samlede mængder på over 20 000 tons anden olie transporteret i bulk, jf. tillæg I til bilag I til den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973, som ændret ved protokollen hertil fra 1978, som ændret
- b) for så vidt angår LNG-kontoen af enhver person, der i det foregående kalenderår eller et andet år, som Forsamlingen måtte bestemme, umiddelbart inden losningen havde adkomst til en LNG-last, som blev losset i en havn eller terminal i denne stat
- c) for så vidt angår LPG-kontoen af enhver person, der i det foregående kalenderår eller et andet år, som Forsamlingen måtte bestemme, i denne stat var modtager af samlede mængder på over 20 000 tons LPG.

2. Med forbehold af stk. 3 oprettes de separate konti, der er omhandlet i stk. 1, samtidig med den generelle konto.

3. Oprettelsen af en separat konto som omhandlet i artikel 16, stk. 2, udskydes, indtil mængderne af bidragspligtig last i forbindelse med denne konto i det foregående kalenderår eller et andet år, som forsamlingen måtte bestemme, overstiger følgende niveauer:

- a) 350 mio. tons bidragspligtig last for så vidt angår oliekontoen
- b) 20 mio. tons bidragspligtig last for så vidt angår LNG-kontoen og
- c) 15 mio. tons bidragspligtig last for så vidt angår LPG-kontoen.

4. Forsamlingen kan suspendere oprettelsen af en separat konto,

- a) hvis mængderne af bidragspligtig last i forbindelse med denne konto i løbet af det foregående kalenderår kommer ned under det i stk. 3 anførte niveau, eller
- b) hvis de samlede ikke indbetalte bidrag til denne konto seks måneder fra den dato, hvor bidragene skulle have været indbetalt, overstiger 10 % af det senest indbetalte beløb til denne konto i overensstemmelse med stk. 1.

5. Forsamlingen kan genoprette en separat konto, som har været suspenderet efter stk. 4.

6. En person, som skulle have betalt bidrag til en separat konto, hvis oprettelse er blevet udskudt i overensstemmelse med stk. 3 eller suspenderet i overensstemmelse med stk. 4, skal til den generelle konto indbetale de bidrag, som skulle være indbetalt til den separate konto. Med henblik på beregning af fremtidige bidrag skal den udskudte eller suspenderede separate konto udgøre en ny sektor inden for den generelle konto og underlægges HNS-pointsystemet i bilag II.

Grundbidrag

Artikel 20

1. For så vidt angår hver kontraherende stat skal der betales et grundbidrag, der for hver enkelt person, som skal betale bidrag i overensstemmelse med artikel 16, stk. 5, artikel 18 og 19 samt artikel 21, stk. 5, beregnes på grundlag af et fast beløb, der er det samme for den generelle konto og for hver enkelt separat konto, for hver enhed bidragspligtig last, der er modtaget eller, for så vidt angår LNG, losset i denne stat i løbet af det kalenderår, der går forud for det, hvor konventionen træder i kraft for denne stat.
2. Det faste beløb og enhederne for de forskellige sektorer inden for den generelle konto og for hver enkelt separat konto som omhandlet i stk. 1 fastsættes af Forsamlingen.
3. Grundbidragene skal betales inden tre måneder efter den dato, hvor HNS-fonden for hver enkelt kontraherende stat udsender opkrævninger til personer, der skal betale bidrag i overensstemmelse med stk. 1.

Rapporter

Artikel 21

1. Hver enkelt kontraherende stat drager omsorg for, at enhver person, der skal betale bidrag i overensstemmelse med artikel 18, 19 eller stk. 5, i denne artikel bliver opført på en liste, der skal udarbejdes og ajourføres af direktøren i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.
2. Til det i stk. 1 angivne formål meddeler hver kontraherende stat på det tidspunkt og på den måde, der foreskrives i HNS-fondens interne reglement, til direktøren navn og adresse på enhver person, der i denne stat skal betale bidrag i overensstemmelse med artikel 18, 19 eller stk. 5, i denne artikel samt oplysninger om de relevante mængder bidragspligtig last, for hvilke denne person skal bidrage for det foregående kalenderår.
3. Ved afgørelse af, hvilke personer der på et givet tidspunkt skal betale bidrag i overensstemmelse med artikel 18, 19 eller stk. 5, i denne artikel og i påkommende tilfælde, hvilke mængder last der skal medtages i beregningen for hver sådan person ved beregningen af bidragets størrelse, skal de på listen optagne oplysninger anses som rigtige, indtil andet bevises.
4. Hvis en kontraherende stat ikke opfylder sine forpligtelser til at meddele direktøren de i stk. 2 nævnte oplysninger, og dette fører til et økonomisk tab for HNS-fonden, skal den pågældende kontraherende stat erstatte HNS-fonden dette tab. Forsamlingen beslutter efter henstilling fra direktøren, om den kontraherende stat skal betale en sådan erstatning.
5. Med hensyn til bidragspligtig last, der transporteres fra en havn eller terminal i en kontraherende stat til en anden havn eller terminal i samme stat og losses der, skal de kontraherende stater have mulighed for at forelægge HNS-fonden en rapport med en årlig samlet mængde for hver konto, som omfatter al modtaget bidragspligtig last, herunder mængder, for hvilke der skal betales bidrag i henhold til artikel 16, stk. 5. Den kontraherende stat skal i forbindelse med indberetningen enten
 - a) meddele HNS-fonden, at staten vil indbetale det samlede beløb for hver konto for det pågældende år som et engangsbetalt beløb til HNS-fonden, eller
 - b) anmode HNS-fonden om at opkræve det samlede beløb for hver konto ved at udsende opkrævninger til de enkelte modtagere eller, for så vidt angår LNG, den person, der har adkomst til en last, og som losses den inden for denne kontraherende stats jurisdiktion, på det beløb, som de hver især skal betale. Disse personer identificeres i overensstemmelse med den pågældende stats nationale ret.

Manglende indbetaling af bidrag

Artikel 22

1. Bidrag, der er forfaldne i henhold til artikel 18, 19, 20 eller artikel 21, stk. 5, og som ikke er blevet indbetalt, tilskrives renter med en sats, der fastlægges i overensstemmelse med HNS-fondens interne bestemmelser, idet forskellige rentesatser dog skal kunne fastsættes for forskellige forhold.
2. Når en person, der skal betale bidrag i henhold til artikel 18, 19, 20 eller artikel 21, stk. 5, ikke opfylder sine forpligtelser til at indbetale et sådant bidrag eller en del deraf og er i restance, skal direktøren på HNS-fondens vegne tage ethvert fornødent skridt, herunder anlæggelse af retssag mod en sådan person for at inddrive det forfaldne beløb. Hvis imidlertid den bidragspligtige, som ikke har betalt, er åbenbart insolvent, eller omstændighederne i øvrigt taler derfor, kan Forsamlingen efter forslag fra direktøren beslutte, at forholdsregler ikke skal tages eller fortsættes mod den bidragspligtige.

De kontraherende staters fakultative ansvar for indbetaling af bidrag

Artikel 23

1. Med forbehold af artikel 21, stk. 5, kan en kontraherende stat på tidspunktet for deponeringen af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumentet eller på ethvert senere tidspunkt erklære, at den påtager sig ansvaret for forpligtelser, som denne konvention pålægger enhver person, der skal betale bidrag i henhold til artikel 18, 19, 20 eller artikel 21, stk. 5, for så vidt angår farlige og skadelige stoffer, som modtages eller losses på denne stats område. En sådan erklæring skal afgives skriftligt og angive, hvilke forpligtelser den kontraherende stat påtager sig.
2. Hvis en erklæring som omhandlet i stk. 1 afgives, før denne konvention i henhold til artikel 46 træder i kraft, skal den deponeres hos generalsekretæren, der efter konventionens ikrafttræden videresender den til direktøren.
3. En erklæring som omhandlet i stk. 1, der afgives efter denne konventions ikrafttræden, skal deponeres hos direktøren,
4. En erklæring, som afgives i henhold til denne artikel, kan tilbagekaldes af den pågældende stat ved skriftlig meddelelse til direktøren. En sådan meddelelse får virkning tre måneder efter, at den er modtaget af direktøren.
5. Enhver stat, som er bundet af en erklæring, afgivet i henhold til denne artikel, skal under enhver sag, som rejses imod den ved en kompetent domstol med hensyn til nogen af de i erklæringen angivne forpligtelser, frafalde enhver immunitet, som den ellers ville kunne påberåbe sig.

Organisation og administration

Artikel 24

HNS-fonden skal have en forsamling og et sekretariat forestået af en direktør.

Forsamlingen

Artikel 25

Forsamlingen består af alle de kontraherende stater.

Artikel 26

Forsamlingens opgaver skal være:

- a) på hver ordinær samling at vælge sin formand og to næstformænd, der skal bestride dette hverv indtil næste ordinære samling
- b) at fastsætte sin forretningsorden med forbehold af sådanne regler, der er fastlagt i konventionen
- c) at udarbejde, anvende og overvåge de interne og finansielle reglementer vedrørende formålet med HNS-fonden, jf. artikel 13, stk. 1, litra a), og HNS-fondens hermed forbundne opgaver, jf. artikel 15
- d) at udnævne direktøren og udfærdige forskrifter om ansættelse af andet nødvendigt personale samt fastsætte ansættelsesvilkår for direktøren og andet personale
- e) at vedtage det årlige budget, som er opstillet i overensstemmelse med artikel 15, litra b)
- f) at overveje og om nødvendigt godkende eventuelle henstillinger fra direktøren vedrørende rækkevidden af definitionen af bidragspligtig last
- g) at udnævne revisorer og godkende HNS-fondens regnskaber
- h) at godkende opgørelser af krav mod HNS-fonden, træffe beslutninger om fordelingen mellem fordringshavere i henhold til artikel 14 af det erstatningsbeløb, som er til rådighed, og fastsætte vilkårene og betingelserne for forskudsvisse udbetalinger med henblik på at sikre, at de skadelidte modtager erstatning så hurtigt som muligt
- i) at nedsætte et udvalg for erstatningskrav bestående af mindst syv og højst femten medlemmer samt at oprette de midlertidige eller permanente underorganer, som den anser for nødvendige, at definere disses kommissorium og give dem den nødvendige bemyndigelse til at udføre de funktioner, de har fået overdraget; når medlemmer udpeges til sådanne organer, skal Forsamlingen bestræbe sig på at sikre en retfærdig geografisk fordeling af medlemmer og sikre, at de kontraherende stater er hensigtsmæssig repræsenteret; Forsamlingens forretningsorden kan med de fornødne tilføjelser anvendes tilsvarende for disse underorganers arbejde
- j) at afgøre, hvilke ikke-kontraherende stater, hvilke associerede medlemmer af organisationen og hvilke mellemstatslige og internationale ikke-statslige organisationer der skal have adgang til Forsamlingens og underorganernes møder uden stemmeret

- k) at give direktøren og underorganerne instrukser om administrationen af HNS-fonden
- l) at overvåge den rette gennemførelse af denne konvention og Forsamlingens egne beslutninger
- m) hvert femte år at tage gennemførelsen af denne konvention op til fornyet overvejelse i særlig henseende til de resultater, der er opnået med afgiftsberegningssystemet og bidragsmekanismen vedrørende indenrigstrafikken, og
- n) at udføre eventuelle andre funktioner, som den får pålagt i henhold til denne konvention, eller som på anden vis er nødvendige for, at HNS-fonden kan fungere hensigtsmæssigt.

Artikel 27

1. Forsamlingen afholder ordinære samlinger een gang i hvert kalenderår efter indkaldelse af direktøren.
2. På begæring af mindst en tredjedel af Forsamlingens medlemmer indkalder direktøren Forsamlingen til ekstraordinære samlinger. Sådanne samlinger kan også indkaldes på direktørens eget initiativ efter samråd med Forsamlingens formand. Direktøren skal give medlemmerne mindst 30 dages varsel om sådanne møder.

Artikel 28

Forsamlingen er beslutningsdygtig, når et flertal af dens medlemmer er tilstede.

Sekretariatet

Artikel 29

1. Sekretariatet består af direktøren og det for HNS-fondens administration nødvendige personale.
2. Direktøren er HNS-fondens lovlige repræsentant.

Artikel 30

1. Direktøren er HNS-fondens øverste administrative embedsmand. Under iagttagelse af de af Forsamlingen givne instrukser skal direktøren udføre de opgaver, som er tillagt direktøren i denne konvention, i HNS-fondens interne reglement og af Forsamlingen.
2. Direktøren skal navnlig:
 - a) ansætte det til HNS-fondens administration nødvendige personale
 - b) træffe alle fornødne foranstaltninger med henblik på en passende forvaltning af HNS-fondens midler
 - c) inddrive de bidrag, der skal indbetales i henhold til denne konvention, under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 22, stk. 2
 - d) gøre brug af juridisk, økonomisk og anden sagkundskab i det omfang, det er nødvendigt for at tage stilling til krav mod HNS-fonden og udføre HNS-fondens andre opgaver
 - e) træffe alle passende foranstaltninger til afgørelse af krav mod HNS-fonden inden for de grænser og på de betingelser, der skal fastsættes i HNS-fondens interne regulativer, herunder den endelige betaling af krav uden forudgående godkendelse fra Forsamlingen, når dette bestemmes i regulativerne
 - f) udarbejde regnskabsoversigt og budgetoverslaget for hvert kalenderår og forelægge dem for Forsamlingen
 - g) udarbejde, i samråd med forsamlingens formand, og offentliggøre en rapport over fondens virksomhed i det forudgående kalenderår
 - h) udarbejde, indsamle og distribuere de dokumenter og oplysninger, som måtte være nødvendige for Forsamlingens og underorganernes arbejde.

Artikel 31

Under udførelsen af deres pligter må direktøren samt det personale og de eksperter, han har udnævnt, ikke søge eller modtage instrukser fra nogen regering eller fra nogen anden myndighed uden for HNS-fonden. De skal afholde sig fra enhver handling, der kan anfægte deres stilling som internationale tjenestemænd. Hver kontraherende stat påtager sig for sit vedkommende at respektere den udelukkende internationale karakter af det ansvar, som påhviler direktøren, hans personale og sagkyndige og ikke at søge at påvirke dem i opfyldelsen af deres pligter.

Økonomi

Artikel 32

1. Hver af de kontraherende stater afholder vederlag, rejseudgifter samt andre udgifter til dens egen delegation til Forsamlingen og til dens repræsentanter i underorganerne.
2. Alle andre udgifter, som HNS-fondens virksomhed medfører, afholdes af HNS-fonden.

Afstemning

Artikel 33

Følgende bestemmelser gælder for afstemning i Forsamlingen:

- a) hvert medlem har én stemme
- b) medmindre andet er fastsat i artikel 34, skal beslutninger i Forsamlingen vedtages med stemmeflerhed af de tilstedeværende og stemmeafgivende medlemmer
- c) beslutninger, som kræver totredjedeles flertal, skal vedtages med et flertal på totredjedele af de tilstedeværende medlemmer, og
- d) i denne artikel betyder udtrykket »tilstedeværende medlemmer« »de medlemmer, der er til stede på mødet på afstemningstidspunktet« og ved ordene »tilstedeværende og stemmeafgivende medlemmer« forstås »de medlemmer, der er til stede og afgiver stemme for eller imod«. Medlemmer, der afholder sig fra at stemme, anses for ikke at stemme.

Artikel 34

Følgende beslutninger truffet af Forsamlingen kræver totredjedeles flertal:

- a) en beslutning i henhold til artikel 19, stk. 4 eller 5, om at suspendere eller genoprette en separat konto
- b) en beslutning i henhold til artikel 22, stk. 2, om, at forholdsregler ikke skal tages eller fortsættes mod den bidragspligtige
- c) udnævnelse af direktøren i henhold til artikel 26, litra d)
- d) oprettelse af underorganer i henhold til artikel 26, litra i), og spørgsmål vedrørende en sådan oprettelse og
- e) en beslutning i henhold til artikel 51, stk. 1 om, at denne konvention skal fortsætte med at være i kraft.

Skattefritagelser og valutabestemmelser

Artikel 35

1. HNS-fonden, dens beholdninger, indtægter, herunder bidrag, og anden ejendom, som er nødvendig for udførelsen af dens opgaver, jf. artikel 13, stk. 1, er fritaget for enhver direkte beskatning i alle kontraherende stater.
2. Når HNS-fonden foretager større indkøb af løsøre eller fast ejendom eller af tjenesteydelser, som er nødvendige for udførelsen af dens officielle virksomhed, for at den kan nå sine mål som fastsat i artikel 13, stk. 1, og hvortil omkostningerne omfatter indirekte skatter eller omsætningsafgifter, træffer de kontraherende staters regeringer, når det er muligt, passende foranstaltninger til at eftergive eller refundere disse afgifter og skatter. Varer, som er anskaffet på denne måde, må ikke sælges mod betaling eller foræres bort, medmindre det sker på betingelser, som er godkendt af regeringen i den stat, der har indrømmet eller støttet eftergivelsen eller refusionen.
3. Der indrømmes ikke fritagelse for afgifter, skatter eller gebyrer, som kun udgør betaling for tjenester fra offentlige forsyningsvirksomheder.
4. HNS-fonden skal være fritaget for enhver form for told, skatter og tilsvarende afgifter på varer, som indføres eller udføres til tjenestebrug af HNS-fonden eller på dennes vegne. Varer, der indføres på denne måde, må ikke afhændes mod vederlag eller vederlagsfrit i det land, hvortil de er indført, undtagen på betingelser, som regeringen i dette land har fastsat.

5. Personer, der bidrager til HNS-fonden, samt skadelidte og ejere, der modtager erstatning fra HNS-fonden, er undergivet skattelovgivningen i den stat, hvori de er skattepligtige, og de nyder ingen særlig fritagelse eller anden fordel i denne henseende.

6. Uanset eksisterende eller fremtidige bestemmelser om valuta eller overførsler skal de kontraherende stater uden nogen begrænsning tillade overførsel og indbetaling af ethvert bidrag til HNS-fonden og af enhver erstatning, som udbetales af HNS-fonden.

Oplysningernes fortrolighed

Artikel 36

Oplysninger vedrørende individuelle bidragsydere, som afgives i henhold til denne konvention, må ikke videregives uden for HNS-fonden, undtagen i den udstrækning, det måtte være absolut nødvendigt for at sætte HNS-fonden i stand til at gennemføre sin virksomhed, herunder som sagsøger eller sagsøgt i retssager.

KAPITEL IV

KRAV OG SØGSMÅL

Begrænsning af søgsmålsadgang

Artikel 37

1. Ret til erstatning i henhold til kapitel II bortfalder, hvis der ikke er anlagt sag i henhold til bestemmelserne deri senest tre år efter den dag, hvor den skadelidte person var bekendt med eller med rimelighed burde have været bekendt med skaden.

2. Ret til erstatning i henhold til kapitel III bortfalder, hvis der ikke er anlagt sag i henhold til bestemmelserne deri eller foretaget underretning i henhold til artikel 39, stk. 7, senest tre år efter den dag, hvor den skadelidte person var bekendt med eller med rimelighed burde have været bekendt med skaden.

3. Dog kan der i intet tilfælde anlægges sag senere end ti år efter den dag, på hvilken den hændelse, som har forårsaget skaden, indtraf.

4. Når hændelsen udgøres af en række begivenheder, regnes den tiårsfrist, der er omhandlet i stk. 3, fra dagen for den sidste af disse begivenheder.

Kompetence med hensyn til søgsmål mod ejeren

Artikel 38

1. Hvis en hændelse har medført skade på en eller flere kontraherende staters territorium, herunder søterritoriet, eller et område som nævnt i artikel 3, litra b), eller der er truffet forebyggende foranstaltninger for at forhindre eller begrænse skade på et sådant territorium, herunder søterritoriet, eller området, kan krav om erstatning mod ejeren eller en anden person, der stiller økonomisk sikkerhed for ejerens erstatningsansvar, kun rejses ved domstolene i en sådan kontraherende stat eller stater.

2. Hvis en hændelse udelukkende har medført skade uden for en stats territorium, herunder søterritoriet, og betingelserne for anvendelse af denne konvention, jf. artikel 3, litra c), er opfyldt, eller der er truffet forebyggende foranstaltninger for at forhindre eller begrænse denne skade, kan krav om erstatning mod ejeren eller en anden person, der stiller økonomisk sikkerhed for ejerens erstatningsansvar, kun rejses ved domstolene i:

- a) den kontraherende stat, hvor skibet er registreret, eller, hvis skibet ikke er registreret, den kontraherende stat, hvis flag skibet er berettiget til at føre, eller
- b) den kontraherende stat, hvor ejeren har sin sædvanlige bopæl eller sit hovedforretningssæde, eller
- c) den kontraherende stat, hvor der er oprettet en fond i henhold til artikel 9, stk. 3.

3. Sagsøgte skal i rimelig tid have meddelelse om et kravets fremsættelse i henhold til stk. 1 eller 2.
4. Enhver kontraherende stat skal sikre, at dens domstole har den fornødne kompetence til at behandle erstatningsager i henhold til denne konvention.
5. Efter at ejeren, forsikringsgiveren eller en anden person, som stiller økonomisk sikkerhed i henhold til artikel 12, har oprettet en fond i overensstemmelse med artikel 9, er alene domstolene i den stat, hvor denne fond er oprettet, kompetente til at afgøre ethvert spørgsmål om fordeling af og udbetaling fra fonden.

Kompetence med hensyn til søgsmål anlagt mod eller af HNS-fonden

Artikel 39

1. Medmindre andet følger af bestemmelserne i denne artikel, kan sag mod HNS-fonden om erstatning ifølge artikel 14 i denne konvention alene rejses ved en domstol, som ifølge artikel 38 er kompetent til at behandle sagsanlæg mod en ejer, som ansvarlig for den af den pågældende hændelse forvoldt skade, eller ved en domstol i en kontraherende stat, der ville have været kompetent, hvis en ejer havde været ansvarlig.
2. Såfremt det skib, der transporterede de farlige eller skadelige stoffer, som forårsagede skaden, ikke er identificeret, finder bestemmelserne i artikel 38, stk. 1, med de nødvendige ændringer anvendelse på krav mod HNS-fonden.
3. Enhver kontraherende stat skal sørge for, at dens domstole har den fornødne kompetence til at behandle sådanne sager mod HNS-fonden som omhandlet i stk. 1.
4. Når krav om skadeserstatning er rejst ved en domstol mod ejeren eller ejerens garant, er alene denne domstol kompetent til at behandle noget krav mod HNS-fonden om erstatning i henhold til bestemmelserne i artikel 14 i anledning af samme skade.
5. Enhver kontraherende stat skal sørge for, at HNS-fonden har ret til at indtræde som part i et søgsmål, som er anlagt i overensstemmelse med denne konvention ved en kompetent domstol i denne stat mod ejeren eller ejerens garant.
6. Bortset fra hvad der herom er bestemt i stk. 7, er HNS-fonden ikke bundet af nogen dom eller afgørelse i retssager, hvori den ikke har været part, eller af noget forlig, hvori den ikke har deltaget.
7. Såfremt et krav om skadeserstatning i henhold til denne konvention er rejst mod en ejer eller ejerens garant ved en kompetent domstol i en kontraherende stat, er hver part i sagen i overensstemmelse med den nationale ret i denne stat berettiget til at underrette HNS-fonden om sagen, uden at dette berører, hvad der i stk. 5 er bestemt. Når sådan underretning er sket i de former, som kræves af lovgivningen på stedet og til sådan tid og på sådan måde, at fonden har haft reel mulighed for at indtræde som part i sagen, skal den af retten i en sådan sag afsagt dom, når den er endelig og eksigibel i den stat, hvori dommen er afsagt, være bindende for HNS-fonden i den forstand, at de ved dommen antagne forudsætninger ikke kan bestrides af HNS-fonden, selv om denne faktisk ikke har indtrådt i retssagen.

Anerkendelse og håndhævelse

Artikel 40

1. Enhver afgørelse truffet af en domstol med kompetence i henhold til artikel 38, som kan fuldbyrdes i oprindelseslandet, og den dér ikke længere med sædvanlige retsmidler kan indbringes for en højere instans, skal anerkendes i enhver anden kontraherende stat undtagen:
 - a) hvor afgørelsen er opnået ved svig, eller
 - b) hvor der ikke er givet sagsøgte passende frist og rimelig mulighed for at føre sin sag.
2. En afgørelse, som anerkendes ifølge stk. 1, kan fuldbyrdes i hver af de kontraherende stater, så snart de i staten krævede formaliteter er iagttaget. Den formelle behandling må ikke medføre en genoptagelse af sagens realitet.
3. Med forbehold af enhver afgørelse vedrørende fordelingen, jf. artikel 14, stk. 6, skal enhver afgørelse mod HNS-fonden truffet af en domstol med kompetence i henhold til artikel 39, stk. 1 og 3, når den er blevet eksigibel i den stat, hvori den er afsagt, og i denne stat ikke længere kan anfægtes ved de ordinære retsmidler, anerkendes og være eksigibel i enhver kontraherende stat.

Subrogation og regres

Artikel 41

1. For hvert skadeserstatningsbeløb, som udbetales af HNS-fonden i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, indtræder HNS-fonden i de rettigheder, som erstatningsmodtageren måtte have over for ejeren eller ejerens garant.
2. Intet i denne konvention berører HNS-fondens ret til at gøre regres mod eller indtræde i en persons rettigheder, herunder de i artikel 7, stk. 2, litra d), omhandlede personer, bortset fra de personer, hvortil der er henvist i stk. 1 ovenfor, for så vidt de kan begrænse deres ansvar. Under alle omstændigheder skal HNS-fondens ret til indtræden i sådanne personers rettigheder ikke være mindre gunstig end den ret, som tilkommer en erstatningsmodtagers forsikringsgiver.
3. Uden at dette skal medføre indskrænkning i anden eksisterende ret til indtræden eller regres mod HNS-fonden, indtræder en kontraherende stat, som har betalt erstatning for forureningsskade i henhold til bestemmelser i egen national lovgivning, i de rettigheder, som erstatningsmodtageren ville have nydt i henhold til denne konvention.

Undtagelsesklausul

Artikel 42

Denne konvention træder i stedet for enhver konvention, som er i kraft eller åben for undertegnelse, ratifikation eller tiltrædelse den dag, på hvilken konventionen åbnes for undertegnelse, men kun i det omfang sådanne konventioner måtte være i modstrid med den. Intet i denne artikel skal dog ændre kontraherende staters forpligtelser over for ikke-kontraherende stater i henhold til sådanne konventioner.

KAPITEL V

OVERGANGSBESTEMMELSER

Oplysninger om bidragspligtig last

Artikel 43

Når en stat deponerer et instrument som omhandlet i artikel 45, stk. 3, og hvert følgende år, indtil denne konvention træder i kraft for den pågældende stat, forelægger denne stat generalsekretæren oplysninger om de relevante mængder bidragspligtig last, der er modtaget eller, i tilfælde af LNG, lost i denne stat i det foregående kalenderår for så vidt angår den generelle konto og hver separat konto.

Forsamlingens første samling

Artikel 44

Generalsekretæren indkalder til Forsamlingens første samling. Denne samling skal finde sted snarest muligt efter denne konventions ikrafttræden og under alle omstændigheder senest 30 dage herefter.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse og tiltrædelse

Artikel 45

1. Denne konvention er åben for undertegnelse i organisationens hovedkontor fra 1. oktober 1996 til 30. september 1997 og er herefter åben for tiltrædelse.

2. Stater kan give udtryk for deres samtykke til at være forpligtet af denne konvention gennem:
 - a) undertegnelse uden forbehold for ratifikation, accept eller godkendelse, eller
 - b) undertegnelse med forbehold for ratifikation, accept eller godkendelse efterfulgt af ratifikation, accept eller godkendelse, eller
 - c) tiltrædelse.
3. Ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse sker ved deponering hos organisationens generalsekretær af et instrument herom.

Ikrafttræden

Artikel 46

1. Denne konvention træder i kraft 18 måneder efter den dag, på hvilken følgende betingelser er opfyldt:
 - a) mindst 12 stater, herunder fire stater med hver mindst to mio. bruttotonnageenheder, har givet deres samtykke til at være forpligtet af den, og
 - b) generalsekretæren i overensstemmelse med artikel 43 har modtaget oplysninger om, at de personer i disse stater, som ville være bidragspligtige i henhold til artikel 18, stk. 1, litra a) og c), i løbet af det forudgående kalenderår har modtaget en samlet mængde på mindst 40 mio. tons last, som bidrager til den generelle konto.
2. For en stat, der giver udtryk for sit samtykke til at være forpligtet af denne konvention, efter at betingelserne for ikrafttræden er opfyldt, skal dette samtykke have virkning tre måneder efter den dato, på hvilken dette samtykke blev givet, eller på den dato, på hvilken denne konvention træder i kraft i overensstemmelse med stk. 1, idet den seneste af disse datoer lægges til grund.

Revision og ændringer

Artikel 47

1. Organisationen kan indkalde til en konference med det formål at revidere eller ændre denne konvention.
2. På begæring af mindst seks kontraherende stater eller en tredjedel af de kontraherende stater, idet det højeste tal lægges til grund, skal generalsekretæren indkalde til en konference mellem de kontraherende stater med henblik på at revidere eller ændre konventionen.
3. Et samtykke til at være forpligtet af denne konvention, som er givet efter datoen for ikrafttrædelse af en ændring af denne konvention, anses for at gælde for den ændrede konvention.

Ændring af grænser

Artikel 48

1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 47 finder den særlige procedure i denne artikel kun anvendelse ved ændring af de grænser, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, og artikel 14, stk. 5.
2. På begæring af mindst halvdelen, og under ingen omstændigheder mindre end seks, af de kontraherende stater skal generalsekretæren oversende ethvert forslag om ændring af grænserne i artikel 9, stk. 1, og artikel 14, stk. 5, til alle organisationens medlemmer og til alle kontraherende stater.
3. Enhver ændring, der foreslås og oversendes som ovenfor anført, skal forelægges for organisationens juridiske komité til overvejelse mindst seks måneder efter datoen for oversendelse.
4. Alle kontraherende stater skal, uanset om de er medlem af organisationen, have ret til at deltage i den juridiske komités forhandlinger til overvejelse og vedtagelse af ændringer.
5. Ændringer skal vedtages med to tredjedels flertal af de kontraherende stater, der er til stede og afgiver stemme i den juridiske komité med den forølgelse, der følger af stk. 4, under forudsætning af, at mindst halvdelen af de kontraherende stater er til stede på afstemningstidspunktet.

6. Ved behandling af et forslag om ændring af grænser skal den juridiske komité tage hensyn til erfaringerne fra indtrufne hændelser, og i særdeleshed omfanget af de skader, disse har forårsaget, ændringer i pengeværdierne og følgerne af den foreslåede ændring for forsikringsomkostningerne. Den skal også tage hensyn til forholdet mellem grænserne i artikel 9, stk. 1, og artikel 14, stk. 5.
7. a) Ændringer af grænser i henhold til denne artikel kan tidligst behandles fem år efter den dato, hvor denne konvention blev åbnet for undertegnelse, eller mindst fem år fra datoen for ikrafttrædelse af en tidligere ændring i henhold til denne artikel.
- b) Ingen grænse kan hæves så meget, at den overstiger et beløb, der svarer til en grænse, som er fastsat i denne konvention, med tillæg af seks procent pr. år beregnet samlet fra den dato, hvor denne konvention blev åbnet for undertegnelse.
- c) Ingen grænse kan hæves så meget, at den overstiger et beløb, der svarer til en grænse, som er fastsat i denne konvention, multipliceret med tre.
8. Organisationen skal underrette alle kontraherende stater om enhver ændring, som vedtages i henhold til stk. 5. En ændring skal anses for antaget efter udløbet af en periode på 18 måneder efter datoen for meddelelsen herom, medmindre mindst en fjerdedel af de stater, som var kontraherende stater på tidspunktet for vedtagelsen af ændringen, inden for denne periode har meddelt generalsekretæren, at de ikke kan antage ændringen, i hvilket tilfælde den forkastes og ikke får nogen virkning.
9. En ændring, der anses for at være antaget i henhold til stk. 8, træder i kraft 18 måneder efter antagelsen.
10. Alle kontraherende stater skal være bundet af ændringen, medmindre de opsiges denne konvention i henhold til artikel 49, stk. 1 og 2, mindst seks måneder inden ændringen træder i kraft. En sådan opsigelse får virkning, når ændringen træder i kraft.
11. Når en ændring er vedtaget, men perioden på 18 måneder for dens antagelse endnu ikke er udløbet, skal en stat, der i løbet af denne periode bliver en kontraherende stat, være bundet af ændringen, hvis den træder i kraft. En stat, der bliver en kontraherende stat efter denne periode, skal være bundet af en ændring, der er antaget i henhold til stk. 8. I de i dette stykke omhandlede tilfælde bliver en stat bundet af en ændring, når denne ændring træder i kraft, eller når denne konvention træder i kraft for staten, hvis dette sker på et senere tidspunkt.

Opsigelse

Artikel 49

1. Denne konvention kan opsiges af enhver kontraherende stat på et hvilket som helst tidspunkt efter den dato, på hvilken den træder i kraft for den pågældende stat.
2. Opsigelsen sker ved deponering af et instrument hos generalsekretæren.
3. En opsigelse får virkning tolv måneder efter deponering hos generalsekretæren af et instrument herom, eller efter en sådan længere periode, som måtte være angivet deri.
4. Uanset en kontraherende stats opsigelse af konventionen i henhold til denne artikel skal bestemmelserne i denne konvention angående forpligtelsen til at yde bidrag ifølge artikel 18, 19 eller artikel 21, stk. 5, til dækning af sådanne erstatningsbeløb, som Forsamlingen træffer afgørelse om i forbindelse med en hændelse, der indtræffer, inden opsigelsen får virkning, fortsat finde anvendelse.

Ekstraordinære samlinger i forsamlingen

Artikel 50

1. Inden 90 dage efter deponeringen af et opsigelsesinstrument kan enhver kontraherende part, som mener, at opsigelsen vil medføre en betydelig forøgelse af bidragene fra de resterende kontraherende stater, anmode direktøren om at indkalde Forsamlingen til en ekstraordinær samling. Direktøren skal indkalde Forsamlingen med en frist på mindst 60 dage efter modtagelsen af anmodningen.
2. Direktøren kan på eget initiativ indkalde Forsamlingen til en ekstraordinær samling, som afholdes inden 60 dage efter deponering af et opsigelsesinstrument, såfremt han mener, at en sådan opsigelse vil medføre en betydelig forøgelse af bidragene fra de resterende kontraherende stater.
3. Hvis Forsamlingen på en ekstraordinær samling, som er indkaldt i henhold til stk. 1 og 2, beslutter, at opsigelsen vil medføre en betydelig forøgelse af bidragene fra de resterende kontraherende stater, kan enhver af disse stater inden 120 dage før den dag, hvor opsigelsen træder i kraft, opsiges denne konvention med virkning fra samme dato.

Ophør

Artikel 51

1. Denne konvention ophører med at gælde:
 - a) fra den dag, antallet af kontraherende stater er mindre end seks, eller
 - b) 12 måneder efter den dag, på hvilken der skulle meddeles direktøren oplysninger om et tidligere kalenderår i henhold til artikel 21, hvis oplysningerne viser, at den samlede mængde last, for hvilken der skal svares bidrag til den generelle konto, jf. artikel 18, stk. 1, litra a) og c), og som er modtaget i de kontraherende stater i det foregående kalenderår, var på mindre end 30 mio. tons.

Hvis den samlede mængde last, for hvilken der skal svares bidrag til den generelle konto, jf. artikel 18, stk. 1, litra a) og c), og som er modtaget i de kontraherende stater i det foregående kalenderår, var på mindre end 30 mio. tons, men over 25 mio. tons, kan Forsamlingen uanset litra b), hvis den skønner, at dette skyldes usædvanlige omstændigheder og sandsynligvis ikke vil gentage sig, inden udløbet af ovennævnte frist på 12 måneder beslutte, at konventionen skal forblive i kraft.

2. De stater, som er bundet af denne konvention dagen før den dato, den ophører at gælde, skal træffe de fornødne forholdsregler for at sikre, at HNS-fonden kan udøve de i artikel 52 omhandlede funktioner, og forbliver alene med dette formål bundet af denne konvention.

Opløsning af HNS-fonden

Artikel 52

1. Hvis denne konvention ophører at gælde, skal HNS-fonden dog:
 - a) opfylde sine forpligtelser i anledning af enhver hændelse, som er indtruffet, før konventionen ophørte at gælde, og
 - b) kunne udøve sine rettigheder til bidrag i den udstrækning, disse bidrag er nødvendige til opfyldelse af de under litra a) nævnte forpligtelser, herunder de udgifter til HNS-fondens administration, som er nødvendige til dette formål.
2. Forsamlingen skal tage alle nødvendige skridt for at afslutte HNS-fondens opløsning, herunder en ligelig fordeling af de resterende aktiver mellem de personer, der har bidraget til HNS-fonden.
3. HNS-fonden forbliver en juridisk person for så vidt angår denne artikel.

Depositar

Artikel 53

1. Denne konvention og ændringer, som er vedtaget i henhold til artikel 48, skal deponeres hos generalsekretæren.
2. Generalsekretæren skal:
 - a) underrette alle stater, der har undertegnet eller tiltrådt konventionen, og alle medlemmer af organisationen om:
 - i) enhver ny undertegnelse eller deponering af et ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument med angivelse af datoen herfor
 - ii) datoen for konventionens ikrafttrædelse
 - iii) ethvert forslag om ændring af grænserne i forbindelse med erstatningsbeløb, som er fremsat i overensstemmelse med artikel 48, stk. 2
 - iv) enhver ændring, som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 48, stk. 5
 - v) enhver ændring, der anses for at være antaget i henhold til artikel 48, stk. 8, med angivelse af den dato, på hvilken ændringen skal træde i kraft i medfør af artiklens stk. 9 og 10
 - vi) deponering af ethvert instrument til opsigelse af denne konvention med angivelse af den dato, på hvilken det er modtaget, og den dato, på hvilken opsigelsen træder i kraft
 - vii) enhver meddelelse, der kræves i medfør af en artikel i denne konvention, og
 - b) fremsende bekræftede genpartier af denne konvention til alle stater, der har undertegnet eller tiltrådt konventionen.

3. Så snart denne konvention træder i kraft, skal depositaren oversende en bekræftet genpart heraf til De Forenede Nationers generalsekretær til registrering og offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 102 i De Forenede Nationers pagt.

Sprog

Artikel 54

Denne konvention er udfærdiget i et enkelt originaleksemplar på arabisk, kinesisk, engelsk, fransk, russisk og spansk, hvilke alle er lige autentiske.

UDFÆRDIGET I LONDON den tredje maj nitten hundrede og seksoghalvfems.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, behørigt befuldmægtigede hertil af deres respektive regeringer, underskrevet denne konvention.

BILAG I

CERTIFIKAT VEDRØRENDE FORSIKRING ELLER ANDEN ØKONOMISK SIKKERHEDSSTILLELSE I FORBINDELSE MED ANSVAR FOR SKADER FORÅRSAGET AF FARLIGE OG SKADELIGE STOFFER (HNS)

Udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12 i den internationale konvention om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer, 1996

Skibets navn	Kendingstal eller -bogstaver	IMO-skibsidifikationsnummer	Hjemsted	Ejerens navn og fuldstændige forretningsadresse

Hermed attesteres, at en forsikringspolice eller anden økonomisk sikkerhedsstillelse, der opfylder kravene i artikel 12 i den internationale konvention om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer, 1996, er i kraft for ovennævnte skib.

Sikkerhedsstillelsens type

Sikkerhedsstillelsens gyldighed

Navn og adresse på forsikringsgiver(e) og/eller garant(er)

Navn

Adresse

Dette certifikat er gyldigt indtil

Udstedt eller bekræftet af regeringen i

(Statens fulde navn)

..... den

(Sted)

(Dato)

.....

(Udstedende eller bekræftende embedsmands underskrift og titel)

Forklarende bemærkninger:

1. Såfremt det ønskes, kan statens navn omfatte en henvisning til den kompetente offentlige myndighed i det land, hvor certifikatet er udstedt.
 2. Hvis det totale beløb, der er stillet sikkerhed for, er blevet skaffet fra mere end en kilde, skal beløbet fra hver kilde angives.
 3. Hvis der stilles sikkerhed i flere forskellige former, skal disse nævnes.
 4. Under punktet »Sikkerhedsstillelsens gyldighed« skal den dato, hvor sikkerheden træder i kraft, angives.
 5. Under punktet »Navn og adresse på forsikringsgiver(e) og/eller garant(er)« skal dennes eller disses hovedforretningsadresse angives. Hvis det er relevant, skal forretningsadressen på det sted, hvor forsikringen eller anden sikkerhedsstillelse er oprettet, angives.
-

BILAG II

REGLER FOR BEREKNINGEN AF DE ÅRLIGE BIDRAG TIL DEN GENERELLE KONTO

Regel 1

1. Det faste beløb, som der er henvist til i artikel 17, stk. 3, beregnes for hver sektor i overensstemmelse med disse bestemmelser.
2. Når det er nødvendigt at beregne bidrag til mere end én sektor under den generelle konto, beregnes der et separat fast beløb pr. enhed bidragspligtig last for hver af følgende sektorer afhængigt af behovet:
 - a) masse gods i bulk, jf. artikel 1, stk. 5, litra a), nr. vii)
 - b) olie, hvis oprettelsen af olie kontoen er udskudt eller suspenderet
 - c) LNG, hvis oprettelsen af LNG-kontoen er udskudt eller suspenderet
 - d) LPG, hvis oprettelsen af LPG-kontoen er udskudt eller suspenderet
 - e) andre stoffer.

Regel 2

1. For hver sektor er det faste beløb pr. enhed bidragspligtig last produktet af afgiften pr. HNS-point og sektorfaktoren for denne sektor.
2. Afgiften pr. HNS-point er de samlede årlige bidrag, der skal opkræves til den generelle konto, divideret med det samlede antal HNS-point for alle sektorer.
3. Det samlede antal HNS-point for hver sektor er produktet af den samlede mængde bidragspligtig last, målt i metriske tons, til denne sektor og den tilsvarende sektorfaktor.
4. En sektorfaktor beregnes som det vejede aritmetiske gennemsnit af forholdet krav/mængde for den pågældende sektor for det pågældende år og de foregående ni år i overensstemmelse med denne regel.
5. Medmindre andet er bestemt i stk. 6, beregnes forholdet krav/mængde for hvert af disse år som følger:
 - a) anerkendte krav, målt i regningsenheder omregnet fra den valuta, som kravet er fremsat i, ved hjælp af den kurs, der gælder på datoen for den pågældende hændelse, vedrørende skader forårsaget af stoffer, for hvilke der skyldes bidrag til HNS-fonden for det pågældende år, divideret med
 - b) mængden af bidragspligtig last svarende til det pågældende år.
6. I de tilfælde, hvor de oplysninger, der kræves i medfør af stk. 5, litra a) og b), ikke er til rådighed, lægges følgende værdier til grund for forholdet krav/mængde for hvert af de manglende år:

a) masse gods i bulk, jf. artikel 1, stk. 5, litra a), nr. vii)	0
b) olie, hvis oprettelsen af olie kontoen er udskudt	0
c) LNG, hvis oprettelsen af LNG-kontoen er udskudt	0
d) LPG, hvis oprettelsen af LPG-kontoen er udskudt	0
e) andre stoffer	0,0001
7. Det aritmetiske gennemsnit af de ti år vejes efter en faldende lineær skala, således at kvotienten for det pågældende år har en vægt på 10, året forud for det pågældende år en vægt på 9, det næste foregående år en vægt på 8 osv., indtil det tiende år har en vægt på 1.
8. Hvis oprettelsen af en separat konto er blevet udskudt, beregnes den relevante sektorfaktor i overensstemmelse med de bestemmelser i denne regel, som Forsamlingen finder hensigtsmæssige.